

عنوان مقاله:

مقایسه تأثیر تدریس به روش ساخت گرایی با روش بارش فکری در آموزش مبحث آنتالپی و اکنش درس شیمی پایه یازدهم

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشن در آموزش شیمی، دوره ۴، شماره ۲ (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۱

نویسنده‌گان:

سید مرتضی احمدی - مهارت آموز، کارشناس آموزش شیمی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

وحید امانی - دانشیار شیمی گروه علوم پایه، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

اسماعیل اوی - استادیار شیمی گروه علوم پایه، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

متداولترین روش تدریس مباحث درس شیمی دوره متوسطه دوم/دیبرستان روش انتقالی است. آموزش مباحث درس شیمی به خاطر پیچیدگی ماهوی و تکیکی ناپذیری از علم ریاضیات، از طریق این روش ناموفق بوده است. روش تدریس بارش فکری یک الگوی آموزشی مبتنی بر تغکر خلاق و برانگیختن خلاقیت دانش آموز است. در این روش آموزشی با استفاده از چهار عامل خلاقیت (سیالی، بسط، انعطاف پذیری و ابتکار) سعی در انتقال مفاهیم درس شیمی دارد. روش ساخت گرایی نیز یک الگوی آموزشی بر مبنای تعامل دانش گیرنده با مبحث علمی مربوطه است. در این روش آموزشی، دانش آموز با استفاده از فعالیت‌های تجربی، آزمایشگاهی و به کمک ابزار کمک آموزشی، مبحث مورد نظر را فرمای گیرد. در این مطالعه، تدریس مبحث مهم آنتالپی کتاب درسی شیمی پایه یازدهم به دو روش بارش فکری و ساخت گرایی با یکدیگر مقایسه شد. طی این مطالعه، جمعیت هدف دانش آموزان پایه یازدهم دوره متوسطه دوم مدرسه شهید نواب صفوی بودند که به صورت تصادفی به دو گروه کلاسی ۲۵ نفره در دو نوبت صبح و عصر دسته بندی شدند. در انتهای مداخله از دو گروه آزمون کلاسی به عمل آمد و نمرات قبل و بعد هر گروه از طریق آزمون آماری t-pair و میانگین نمرات پایانی دو گروه از طریق آزمون ANOVA با سطح معناداری $p < 0.05$ مورد افزار آماری SPSS Ver. 21 مورد واکاوی قرار گرفت. نتیجه مطالعه نشان از تأثیرگذاری بیشتر روش ساخت گرایی نسبت به روش بارش فکری در آموزش مبحث آنتالپی درس شیمی دارد.

کلمات کلیدی:

ساخت گرایی، بارش فکری، آنتالپی، شیمی، پایه یازدهم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1721792>

